

hrvatskih ljudskih učiteljev in zastopati interese domačih ljudskih šol brez razlike vere. Da se ta namen doseže, jelo je društvo izdavat list „Napredak“ in časopis za mladež „Smilje“; vrhu tega izdalo je 14 knjig za učitelje in 7 za mladež. Iz začetka imelo je društvo mnogo protivnikov, no zdaj šteje že 25 častnih, 65 pravih, 11 dopisujočih članov, 320 utemeljiteljev in 1005 podpirateljev, a imetka ima 7927 gld. 27 kr. — Hrabro naprej!

Jugoslovanske akademije filologično-zgodovinski odsek imel je v 16. dan februarja meseca sejo, v kateri je čital prvosednik dr. Fran Rački nekrolog dopisujočega člana in kijevskega vsenčilišnega profesorja A. A. Kotljarevskega, ki je lani 44 let star v Pisi umrl. — V sednici matematično-prirodoslovnega razreda, dne 1. marca čital je pravi član J. Torbar izvadek večjega za tisek namenjenega poročila o potresu 9. novembra 1880. Poročilo razpada v štiri dele. V prvem najobsežnejšem delu navedeni so potresni pojavi, ki jih je, ali komisija po akademiji sestavljena nabrala, ali ki so jih zanesljivi možje prijavili ali so v časopisih tiskani. Slednji so najmenj zanesljivi. V drugem delu razpravlja akademik posebne pri velikem potresu opazovane prikazni. V tretjem delu razlaga teoretične zaključke na temelji opazovanih pojavov. Iz vsega tega ukrepa akademik, da je ognjišče potresa med Kraljevim Vrhom in Zelino okolo Planine v globini 12-4 km. V četrtem delu navaja akademik škodo, ki znaša po vsej Hrvatski 3,276.130 gld.

Zadnje dni izložene so bile v prodajalnici Bothejevi v Ilici slike dobro znanega hrvatskega umetnika Mašića. Občinstvo se je zanje zeloanimalo in kritika strokovnjaška jih je močno hvalila. Najboljša vseh slik je „Vrt v solnci“; Mašić obljubil je zagrebškemu „Vencu“ nekoliko originalnih slik ter potuje v to svrhu po Slavoniji, da začne v slikah zbirati narodne kostume.

S Slovenskega prihajajo čisto naročila za hrvatske knjige, za tega delj menim, da je tu na mestu, ako priporočam knjigarno L. Hartmana (Kugli i Deutsch) v Zagrebu. Ta knjigarna, ne sanjo da je do zdaj založila največ hrvatskih knjig, izdaje tudi vsak mesec „Viestnik“, v katerem se navajajo vse nove hrvatske (srbske) in slovanske knjige. M. M.

Iz Prage se nam piše 18. marcija: Česke književnosti silno napredovanje more le tá presojati, ki ima priliko bivati v književnem središču českega naroda, v zlati Pragi. Ker v „Ljub. Zvonu“ že dolgo nobenega dopisa ni bilo, mislim, da bodem bralcem ustregel, ako črhnem katero o česki literaturi slednjih tednov. Kar se beletristike tiče, mora vsak razboren človek priznati, da se divno razcvita. — „Maticе lidu“ šestnajstega tečaja broj izšel je nedavno ter prinesel „Levo-hradecká povídka od Václava Beneše Třebizského.“ Tega pisatelja so že prej močno hvalili, toda vsi česki kritiki so zložni v tém, da je nova ta „povídka“ njega najboljši dušni proizvod. Beneš Třebizsky slika v tej povesti tožno, pretožno dobo česke povestnice, dobo belogorske bitke. Zato je pa dobro, da je izšla povest v „Maticе lidu“; tem potem prišla bode v narod in ga vzbujala in navduševala. — „Dvě povídky od A. Jiraska“, Salonni biblioteky č. 21. Prva povest v tej knjižici opisuje dijaško življenje, a to tako lepo, verno in naravno, da mora dopasti. To isto velja tudi o drugi pripovedki. Pisatelj ima bujno fantazijo, ali se vender ne vzdiguje preveč raz realnega sveta, vrhu tega je pa njegov zlog tako lep, tako eleganten, da ga česke novine ne morejo prehvaliti. — „Josef Kajetan Tyl. Obraz z